

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apologia Pro Patribvs Iesvitis

Du Perron, Jacques Davy

Parisiis, M.DCXV.

Lvdovico XIII. Regi Christianissimo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39555

LVDOVICO XIII:
REGI CHRISTIA-
NISSIMO.

NEMPE hoc unum, D O-
MINE, ad summam, &
præcipuum operis decus
restabat, ut eius frontem
illustre atque augustum maiestatis tuæ
nomen ornaret. Enimuero cùm eorum
ad defensionem institutum sit, qui &
sacras quotidie pro tua, regnique tui sa-
lute celo victimas offerunt, & illi fa-
mulantur, cuius tibi munere tot gen-
tium prouinciarumque imperium con-
cessum est; Tibi etiam ut consecraretur,
consentaneum meritò videbatur.
Et iam tum quidem perfectum, atque
in lucem exiturum erat, cùm in hac

causa quam tractat, recens conceptum
ardensque hominum odium, maius fortas-
se eius desiderium excitasset: nisi quo-
minus tunc prodiret, certæ quædam, quæ
moram iniecerunt, rationes obstitissent.
Nunc verò, cum idem odium in mul-
torum animis renouari & recrudescere
incipit, libellique in medium proferr,
& quæ insignis est temeritas, nomini
tuo dedicari, non minus illi virulenti,
nec minus pestiferi, quam qui eo tempo-
re circumferebantur; manu tandem
mittendum censui, Tibique ac per te pu-
blico mancipandum, ut quibus veri
cognoscendi est studium, at fucum ha-
ctenus veritatis hostes faciunt, synce-
ram resecta fraude lucem videant. Ac
me profectò, DOMINE, non latet,
non defuturos complures, quibus hoc
consilium minimè probetur, quique quòd
diuini nominis gloriam, vel eius culto-
rum honorem ferre nequeant, de eo non
dissimulanter conquerantur & obtre-

Etent. Cæterùm ut aliud in hoc negotio
nihil unquam spectavi, quàm ut iis qui
Deo seruiunt inserviando ipsi seruirem,
nulla mihi cuiusquam iniuria vel offen-
sione proposita: ita certum fuit, quæ-
cumque ex eo in me probra & obtrecta-
tiones existerent, omnia in eius crucis
trophæo defigere: quando mihi glorio-
sissimum fore ducebam, eius causæ inui-
diam sustinere, quæ & Angelos patro-
nos habeat, & Angelorum regem ac
dominum vindicem & propugnatorem.
Cuius nutu ac providentia cum te,
DOMINE, regem creatum memine-
ris, ut veritatem iustitiâque tueare,
innocentésque & afflictos protegas; at-
que hæc in præsentî concurrant omnia,
dubitare nefas sit, quin ad illius defen-
sionem tuam adiungas, multique pro-
inde, qui omnem suam auctoritatem à
tua mutuantur, ut tuam ipse à diuina
derivas, simul ac id cognorint, tecum
vnâ conspirent, tuoque exemplo quod

te amplecti viderint, idem omni ope
ac studio complectantur. Accedit, quòd
cùm eam in eas viam, qua te illius vir-
tutum aequè ac sceptri heredem probes,
qui non defensor modò atque conserua-
tor, sed restitutor & alter velut con-
ditor huius Ordinis fuit: qui beneficiis
in illos suis egit, ut ipsius nomen in eo-
rum templis incisum extaret, templa
autem ad ultimas vsque oras, unde su-
blata & eiecta iam pridem Christi crux
erat, propagarentur; qui suprema tan-
quam lege, ac postrema voluntatis man-
dato sanxit, ut pretiosum quietis ac sa-
lutis publicæ pignus eorum fidei com-
mitteretur, qui se beato illi & glorioso
nomini, cui flecti omnium genua debent,
consecratos deuouerunt: cui nam morta-
lium, D O M I N E, horum potius tutela
conueniat, quàm tibi? aut quis ad sus-
cipiendam eorum defensionem pluri-
bus tum humanæ tum diuinæ pietatis
nominibus obstringatur? Neque enim

tam subditorum tuorum, vel istorum
qui opprimuntur, causa hîc agitur, quàm
tua ipsius, & magni illius Regis, cu-
ius regno hæres successisti: qui cum re-
lictâ tibi nominis ac diadematis sui pos-
sessione, unâ etiam eorum rationibus
consulendi, iniurias propulsandi, tuen-
deque existimationis onera transmisit.
Denique cum sapientissimis decretis ho-
nestati ab ea fuerint, cuius virtuti,
prudentique administrationi pacem ac
salutem imperij, auctoritatîsque & po-
tentiae tuæ amplitudinem conseruatam
debes: qua potius ratione tanti benefi-
cij gratiam referre, & quæ signauit
vestigia insequi liceat, quàm si ad
exitum perducas quod illa felici-
ter inchoauit? si quæ in horum gra-
tiam iudicia protulit, ea nominis tui
suffragio & auctoritate confirmes?
Quod quoniam tua de te nobis, D O M I-
N E, ultro spondet pietas ac virtus,
frustra longior sim ut persuadeam:

Quare voto concludam, Deum orans
immortalem, ut tibi & caduce huius
& aeterna vita prosperitatibus studium
remuneretur, quod iis tutandis fouen-
disque impenderis, quibus secundum eius
gloriam nihil est optatius, quam ut te
ita sibi nunc imperantem videant, ut
hinc ad caeleste olim cum ipso regnum,
triumphumque gradum facias.

Majestatis,

Humillimus obsequentissimusque,
cliens ac seruus.

DV PERRON.